

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

- (א) [לעיל ט:ז] (ב) [לעיל ט:ח]
- (ג) [לעיל ט:ט] (ד) [לעיל ט:י]
- (ה) [לעיל ט:יא] (ו) [לעיל ט:יב]
- (ז) [לעיל ט:יג] (ח) [לעיל ט:יד]
- (ט) [לעיל ט:טו]
- (י) [לעיל ט:טז]
- (יא) [לעיל ט:יז]
- (יב) [לעיל ט:יח]
- (יג) [לעיל ט:יט]
- (יד) [לעיל ט:כ]
- (טו) [לעיל ט:כא]
- (טז) [לעיל ט:כב]
- (יז) [לעיל ט:כג]
- (יח) [לעיל ט:כד]
- (יט) [לעיל ט:כה]
- (כ) [לעיל ט:כו]

מוסף רש"י

שעיר ושעיר. שיעור הוא מלי למיכתב בטובו ומתיב ושעיר, וי"ו מוסף על ענין ראשון הקורבן (ע"ל טו). קרא עלי מועד. מתן דשילוח מרגלים מלוי מלוי וכלו איכסיס לידיו ב"י נזכר בפרק במלא דמענית, והוקבע להם כי כפי לזרות, ויוס עיבוד המדע קרוי מועד (פסחים טו). דאמר קרא אחת בשבוע, מרי וימנו כתיב אחת בשנה, וכפ' האין על קריתו אחת בשנה בזה טעם טענת הכפורים אחת בשנה יכפר, גרישה דקרא ספק אחת לכפר על קריתו, ודשנין מניה וכפ' אחת, שאין כלל אלא כפרה אחת ולמד שאינו מכפר כפרה אחת, ובכפ' דקרא ספק יכפר לכשנה, דכתיב אחת בשנה יכפר, לומר שאין אחד מכל קריתות השנה מכפר כפרה זו אלא זה בלבד (ע"ל טו).

ניכפרו אדיוס הכפורים. על כפרת שיער הנעשה בחוץ שאין זה ידיעה בתחלה ויש זה ידיעה בסוף: **הא אמרינן.** לקמן אחת בשנה כפרה זו לא מהא אלא אחת בשנה ולע"ג דהאי בשעיר הפנימי כתיב **הא איתקוש להדדי כדאמר במתני' [ב]. קס"ד כל חד וחד מחזריה גמר.**

ואיתקוש שיערי הרגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדראש חדש הא אמרינן: אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיוס הכפורים הא אמרינן ² אחת בשנה ⁶ כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף האי שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שווה כו': ^א אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה ^ב וי"ו מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה גמר ^ג והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולה מקמא גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויהו"כ דלא כתב ביה ושעיר מגילן אלא ^ד אמר ר' יונה אמר קרא ^ה אלה תעשו לה' במועדיה' ^ו הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איברא ר"ח נמי איקרי מועד כדאמר אביי ^ז דאמר אביי תמוז דההיא שתא מלוייה דכתיב ^ח קרא עלי מועד לשבור ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתו והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר כפרתן כפרה אחת מכפרי ואינו מכפר שתי כפרות הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

ואיתקוש שיערי רגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדראש חדש הא אמרינן: אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיוס הכפורים הא אמרינן ² אחת בשנה ⁶ כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף האי שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שווה כו': ^א אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה ^ב וי"ו מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה גמר ^ג והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולה מקמא גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויהו"כ דלא כתב ביה ושעיר מגילן אלא ^ד אמר ר' יונה אמר קרא ^ה אלה תעשו לה' במועדיה' ^ו הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איברא ר"ח נמי איקרי מועד כדאמר אביי ^ז דאמר אביי תמוז דההיא שתא מלוייה דכתיב ^ח קרא עלי מועד לשבור ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתו והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר כפרתן כפרה אחת מכפרי ואינו מכפר שתי כפרות הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

ואיתקוש שיערי הרגלים לשעירי ראשי חדשים מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי וכי תימא ניכפרו אדראש חדש הא אמרינן: אותה אותה נושא עון ואין אחר נושא עון וכי תימא ניכפרו אדיוס הכפורים הא אמרינן ² אחת בשנה ⁶ כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אמאי מכפרי אי על שיש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף האי בר קרבן הוא אי על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה אי על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף האי שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפר על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף: ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שווה כו': ^א אמר ר' חמא בר ר' חנינא מאי טעמא דר' מאיר אמר קרא שעיר ושעיר הוקשו כל השעירים זה לזה ^ב וי"ו מוסף על ענין ראשון קסלקא דעתך כל חד וחד מחבריה גמר ^ג והאמר ר' יוחנן כל התורה כולה למידין למד מלמד חוץ מקדשים שאין למידין למד מלמד הא לא קשיא כולה מקמא גמרי תינה כל דכתב ביה ושעיר עצרת ויהו"כ דלא כתב ביה ושעיר מגילן אלא ^ד אמר ר' יונה אמר קרא ^ה אלה תעשו לה' במועדיה' ^ו הוקשו כל המועדי' כולן זה לזה: והא ר"ח לאו מועד הוא איברא ר"ח נמי איקרי מועד כדאמר אביי ^ז דאמר אביי תמוז דההיא שתא מלוייה דכתיב ^ח קרא עלי מועד לשבור ומודה ר"מ בשעיר הנעשה בפנים שהוא אינו מכפר כפרתו והן אינן מכפרין כפרתו הוא אינו מכפר כפרתן כפרה אחת מכפרי ואינו מכפר שתי כפרות הן אינן מכפרין כפרתו אמר קרא אחת בשנה כפרה זו לא תהא

רבינו חננאל

ובצ"ח כתיב עון הקדשים ולא עון העדה, ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שווה על טומאת מקדש וקדשיו מאי טעמא ושעיר י"ו מוסף וקדש זה לזה. ואקשינן השלישי אינו למד מן השני דהנה השני תלמוד הוא, וא"ר יוחנן דאין למדון למד מלמד בקדשים. ופרקינן כולה משעיר קמא לפי. ואקשינן והא שעיר יהו"כ ושעיר עצרת דלא כתיב בהן ושעיר, ופרקי ר' יונה אלה תעשו לה' במועדיהם הוקשו כל המועדים כולם זה לזה. ור"ח נמי אקרי מועד כדאביי אהר (אמר) [כו'] קרא עלי מועד לשבור בחוריי. וא"ר יוחנן מודה היה ר' מאיר בשעיר של יהו"כ הנעשה בפנים שאינו מכפר כפרתו. מאי טעמא אחת כתיב כפרה אחת הוא מכפר ואינו מכפר שתי כפרות. והן נמי אינן מכפרין כפרתו. מאי טעמא אחת בשנה. כפרה שאין מתכפרת אלא פעם אחת בשנה יהו"כ מכפר. תניא נמי הכי דשעיר הנעשה בפנים אין אחר מכפר כפרתו ולא הוא מכפר כפרת אחרים: ומתני' היה ר' שמעון אומר שעירי ר"ח מכפרין על טהור שאכל טמא ושל רגלים מכפרין כו'. אמרו לו מהו שיקרבו זה בזה. פי' אם לא נקרבו שעירי הרגלים מהו שיקרבו שעירי הרגלים ברי"ח. וכן שעירי ר"ח ברגלים. אמר להם יקרבו. והואיל וכולם באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו: גמ' בשלמא דר"ח לא מכפר אדרגלים. עון כתיב בה. וכן אחר הוא נושא ואינו נושא שתי עונות. אלא אדרגלים אמאי לא מכפר אדר"ח כו'. ופשוטה היא ואסיקנא אמר קרא

1. מדיע לא אכלתם את הקדש
2. וקחת עולם לכפר על בני ישראל מקל חטאתם
3. אחת בשנה יעשה כאשר צוה יי את משה:
4. ויקרא טו לד
5. וקרא טו לד
6. וקרא טו לד
7. וקרא טו לד
8. וקרא טו לד
9. וקרא טו לד
10. וקרא טו לד
11. וקרא טו לד
12. וקרא טו לד
13. וקרא טו לד
14. וקרא טו לד
15. וקרא טו לד
16. וקרא טו לד
17. וקרא טו לד
18. וקרא טו לד
19. וקרא טו לד
20. וקרא טו לד
21. וקרא טו לד
22. וקרא טו לד
23. וקרא טו לד
24. וקרא טו לד
25. וקרא טו לד
26. וקרא טו לד
27. וקרא טו לד
28. וקרא טו לד
29. וקרא טו לד
30. וקרא טו לד
31. וקרא טו לד
32. וקרא טו לד
33. וקרא טו לד
34. וקרא טו לד
35. וקרא טו לד
36. וקרא טו לד
37. וקרא טו לד
38. וקרא טו לד
39. וקרא טו לד
40. וקרא טו לד
41. וקרא טו לד
42. וקרא טו לד
43. וקרא טו לד
44. וקרא טו לד
45. וקרא טו לד
46. וקרא טו לד
47. וקרא טו לד
48. וקרא טו לד
49. וקרא טו לד
50. וקרא טו לד
51. וקרא טו לד
52. וקרא טו לד
53. וקרא טו לד
54. וקרא טו לד
55. וקרא טו לד
56. וקרא טו לד
57. וקרא טו לד
58. וקרא טו לד
59. וקרא טו לד
60. וקרא טו לד
61. וקרא טו לד
62. וקרא טו לד
63. וקרא טו לד
64. וקרא טו לד
65. וקרא טו לד
66. וקרא טו לד
67. וקרא טו לד
68. וקרא טו לד
69. וקרא טו לד
70. וקרא טו לד
71. וקרא טו לד
72. וקרא טו לד
73. וקרא טו לד
74. וקרא טו לד
75. וקרא טו לד
76. וקרא טו לד
77. וקרא טו לד
78. וקרא טו לד
79. וקרא טו לד
80. וקרא טו לד
81. וקרא טו לד
82. וקרא טו לד
83. וקרא טו לד
84. וקרא טו לד
85. וקרא טו לד
86. וקרא טו לד
87. וקרא טו לד
88. וקרא טו לד
89. וקרא טו לד
90. וקרא טו לד
91. וקרא טו לד
92. וקרא טו לד
93. וקרא טו לד
94. וקרא טו לד
95. וקרא טו לד
96. וקרא טו לד
97. וקרא טו לד
98. וקרא טו לד
99. וקרא טו לד
100. וקרא טו לד

א"ל

הא דלא פשיטא ליה דרשה לאותה כמו דרשה דעון משום דר"ש צן יהודה דריש עון ולא דריש אותה וכן לרי"ך לפרש בסמוך גבי דרשה לאחת דפשיטא ליה טפי דרשה לאחת בשנה דאחת יכפר: ^א ביהו"כ שיקרבו זה בזה. של ר"ח זה כגל אחר או של רגל זה כגל אחר ניחא לכולהו שיקרבו ותימא דנעילת היא צ"ק וצחצים (דף ג.) אי מכפר עולה אעשה ללאחר הפרשה והשתא אי לא מכפר היאך יקרבו הא לא הופרש על טומאת שארעה צן זה לזה וי"ל בשלמא דר"ח לא מכפר אדרגלים. עון כתיב בה. וכן אחר הוא נושא ואינו נושא שתי עונות. אלא אדרגלים אמאי לא מכפר אדר"ח כו'. ופשוטה היא ואסיקנא אמר קרא

אותה

אלא אחת בשנה הכי על ידיעה לא בתחלה ולא בסוף ועל שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף ועל טהור שאכל את הטמא שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים ושעיר הנעשה בחוץ מכפרין דברי ר' מאיר ואילו שעיר הנעשה בפנים שייירה וכפרתן נמי שייירה: היה ר' שמעון אומר שעירי ראשי חדשים מכפרין על טהור שאכל את הטמא כו': בשלמא דראשי חדשים לא מכפרי אדרגלים דאמר קרא עון עון אחד הוא נושא ואינו נושא עונות אלא אחר נושא עון בשלמא דרגלים לא מכפרין אדיוס הכפורים דאמר קרא אחת בשנה ⁶ כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה אלא אדרגלים אמר קרא אחת בשנה כפרה אחת וזה כי כתיב אחת בשעיר הנעשה בפנים הוא דכתיב אמר קרא ⁶ מלכד

הכא כיון דנאזד נעקר הפרשתו ואחר שהופרש במקומו כיפר על עזירות שהיה לו לזה לכפר וכשיצא ר"ח תחול עליו הפרשה לעזירות שעברו קודם לכן והא דמייתי התם מכבשי עזרת ולא אמרי' כששחט הראשון איגלאי מילתא שלח תחול על השני הפרשה עד שעת שחיטה לא דמי כלל לשעיר שאזד דכבשי עזרת על דעת כן הופרשו שיחטמו זה אחר זה: